

Tobulas senelio vakarėlis

O jei lietus
nesiliaus?

Deividas Diksonas
(Paremta tikra istorija)

Ši istorija nutiko Samoa.

Dangumi slinko tamsūs, niūrūs debesys. Aleksas įsistebeilijo į juos.

BŪM!

Vėl sudundėjo griaustinis. Visur pasipylė dideli, sunkūs lietaus lašai.

Aleksas papurtė galvą. Tai negerai. Visai negerai. Kartais Samoa gali lyti ištisas dienas be perstojo. Tačiau jis norėjo, kad jo senelio gimtadienis būtų tobulas!

Aleksas nuėjo į savo kambarį ir atsiklaupė prie lovos.

„Brangus Dangiškasis Tėve, – tarė jis. – Prašau, padaryk taip, kad lietus liautųsi rytoj per senelio gimtadienio vakarėlį. Mes jau išsiuntėme kvietimus. Jėzaus Kristaus vardu, amen.“

Atsistojęs Aleksas pamatė tarpduryje stovinčius mamą ir tėtį. Jie šypsojosi.

„Tikiuosi, nesupyksi, kad klausėmės tavo maldos“, – pasakė mama.

Aleksas šyptelėjo: „Nieko tokio. Tiesiog noriu, kad rytojus seneliui būtų ypatingas. Nebus įdomu, jei reikės būti viduje. Nebus vietos šokiams!“

Tėtis patapšnojo Aleksui per petį: „Kad ir koks bus oras, senelis žinos, kaip stipriai jį myli.“

Kitą rytą mama ir tėtis paprašė Alekso sukalbėti šeimos maldą. *Vis dar* smarkiai lijo. Ir *vis dar* neatrodė, kad nustos.

„Prašau, palaimink, kad lietus liautųsi iki vakarėlio, – kalbėjo jis. – Ir prašau palaiminti mus visus, kad smagiai praleistume laiką. Ypač senelis!“

Aleksas visą rytą stebėjo dangų. Kurį laiką niekas nesikeitė. Tačiau paskui nutiko neįtikėtinas dalykas.

„Žiūrėkite! – sušuko Aleksas. – Mėlyno dangaus lopinėlis!“ Jo šeima išbėgo į kiemą. Debesys ėmė sklaidytis.

Po kelių valandų visi debesys išsisklaidė! Išdžiuvo net ant žemės buvusios balos. Aleksas nuskubėjo papuošti kiemą. Netrukus atvyks senelis ir kiti svečiai.

Atvykęs senelis nustebė. Jis pažvelgė į šviesas, spalvingus kaspinus ir visus svečius. „Viskas labai gražu, – tarė jis. – Labai jums ačiū!“

Vakarėlis pavyko taip smagiai, kaip Aleksas ir vylėsi. Jie šoko pagal mėgstamiausias senelio dainas. Maistas buvo skanus, ypač saldi kokosų duona. Aleksas netgi dainavo su seneliu.

KARTAIŠ LIETUS NESILIAUJA

Ne į visas maldas atsakoma iš karto, kaip nutiko pasimeldus Aleksui. Tačiau Dievas visada išklauso ir mus laimina. Galime rinktis tikėti, kad Jis žino, kas geriausia, net ir tada, kai, rodos, reikalai klostosi nepalankiai.

Tačiau geriausia dalis buvo *Siva Tauluga*. Šį šokį visada šokdavo svarbiausias tos dienos žmogus. Ir, žinoma, tai buvo senelis!

Senelis pakilo šokti, bet tada pažvelgė į Aleksą. „Prisijunk prie manęs, Aleksai!“ – pašaukė senelis. Aleksas pašoko ir pradėjo šokti šalia senelio. Netrukus šokti ėmė ir visi likusieji.

Senelis pasilenkė apkabinti Alekso. „Šiandien tavo dėka pasijutau ypatingas, – tarė senelis. – Tai buvo *tobulas* gimtadienio vakarėlis.“

Vakarėliui pasibaigus Aleksas pažvelgė į dangų. Tiršti juodi debesys vėl sugrįžo. Ant jų vėl ėmė pliaupti lietus. Tačiau šį kartą Aleksas neprieštaravo. Jis žinojo, kad Dangiškasis Tėvas padėjo orui išlikti gražiam gana ilgai, kad būtų galima surengti senelio vakarėlį.

„Ačiū Tau už gražų orą, – meldėsi Aleksas. – Ir dėkoju Tau už tokį nuostabų senelį.“